

foreliggende Sag, og navnlig efter det efter min Mening særdeles fortrinlige Foredrag, som vi nylig hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), er der ingen Anledning til for mig at sige synderligt. Da jeg imidlertid har begjæret Ordet, vil jeg tillade mig et Par Smaabemærkninger. Jeg vil da først sige, at det skulde glæde mig særdeles meget, om det nu endelig maatte lykkes at faae denne Sag bragt til en god Ende, en Sag, som har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar, og hvis Afgjorelse jeg er overbevist om, at en meget stor Del af Befolkningen imødeser med Interesse. Jeg kan ikke Andet end fremdeles — jeg har jo haft Leilighed til tidligere at udtale mig om denne Sag — nære samme Forvisning om, at Forslaget ikke vil have de ubelagte, for ikke at sige faarlige Følger, som enkelte Medlemmer tro. Et Moment blev nævnt af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Holch), det nemlig, at naar en saadan Lov som den her foreslaaede vedtoges, vilde det formentlig, efter hans Betragtning i alt Fald, give Anledning til, at Lægevidensskaben vilde synke ned paa et meget lavere Standpunkt end det, hvorpaa den nu staaar, eller i alt Fald ikke udvikles saaledes, som den ifølge Tidens Krav burde. Jeg tror, det er et Feilsyn fra det ærede Medlems Side. Jeg er overbevist om, at den Interesse, som er vakt for Udviklingen af Lægevidensskaben og af alle Studiefpørgsmaal i den Retning, vil ikke formindskes, fordi et saadant Forslag vedtages som det, der her er foreslaaet. Jeg er entog med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds i, at en meget stor Del af Befolkningen i Virkeligheden ikke kan tro eller se Andet, end at Modstanden mod denne Sags Gjennemførelse for en væsentlig Del er begrundet i Hensynet til de autoriserede Læger. En stor Del af Befolkningen lever i den Forvisning, at det er kort sagt Modstanderne af en saadan Lov om at gjøre at søge at vedligeholde det Monopol, som man maa sige, at de autoriserede Læger have. Jeg skal som sagt ikke komme dybere ind paa eller udtale mig nærmere om disse forskjellige Ting, men da jeg har Ordet, kunde jeg have lyst til at gjøre en Hensjilling, som ganske vist ikke just staaer i Forbindelse med Sagen. Det er nævnt af min Sidemand (Kjær), at en stor Vanskelighed for Lægebehandling paa Landet, ogjaa ligger i de større Afstande og den deraf følgende større Betaling, som Lægerne fordre. Det er ganske vist ikke nogen Sjeldenhed, at Patienter maa hente Læge 2—3 Mil, ja endogjaa langt længere borte og Betalingen for saa-

danne Sygebesøg er i Reglen 10—12—14 Kr., maaft somme Steder høiere. Det er ikke Smaakaarsfolks Leilighed at hde saa stor Betaling, og selv om mange Læger overfor rent uformuende Folt endogjaa ere saa humane i deres Fordringer at nøies med slet Intet, er det dog for mindre formuende Folt heller ikke Smaating, naar de ofte gjentagne Gange skal hde saa kostbare Lægehonorarer. Det har været udtalt leilighedsvis, om ikke her i Salen saa andetsteds, at det vilde være meget ønskeligt, om de Herrer Læger vilde se at jævne lidt paa den store Forskjel med Hensyn til Betalingen og tage nok saa meget for deres Behandling i nær Afstand og lidt mindre for de længere Reiser. Befordringen er jo i Reglen altid fri, det vil sige, Lægerne blive hentede i fri Befordring og faae Honorarer for den afgivne Befordring, hvis de selv afgive den. Men naar de toge lidt Mere af Patienterne i deres Nærhed og lidt mindre for de fjernere boende, vilde det synes mig, og jeg tror Mange særdeles heldigt og nok saa billigt. Det er denne Hensjilling, som muligvis ad denne Vej kan naae til en Del af Landets Lægers alvorlige Overveelse, jeg har fundet mig foranlediget til at udtale. Det skulde glæde mig, om den maatte blive tagen under Overveelse af de Herrer Læger. Dermed skal jeg paa Grund af Tidens Fremrykkethed slutte.

Kjær: Jeg skal ogsaa indskrænte mig til ganske saa korte Bemærkninger, især da min ærede Nabo (Clausager) nu staaende mig for en videre Udtale. Til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Holch) skal jeg gjøre en lille Bemærkning. Han mente, det var en hel Del overdrevent, hvad jeg fremsatte imod Lægerne og den Betaling, de toge for deres Lægebesøg. Nei, det er det ikke; det er fuldstændigt rigtigt, det kan det ærede Medlem være forvisset om. Jeg skal staa ved det og kan føre Bevis derved. Til den meget ærede Minister vil jeg sige, at det godt kan være, det er min Feil, at jeg ikke præciserede nærmere, hvad jeg forstod ved Frihed for den enkelte Person; thi det har ingenlunde været min Mening, at jeg f. Ex. skulde have Lov til at modsætte mig, at det Offentlige under visse Omstændigheder greb ind og tvang mig til at tage hen paa et Sygehus eller overhovedet undergav mig den Behandling, som Videnskaben fordrer eller, rettere sagt, som Omgivelsernes Sikkerhed fordrer. Den ærede Justitsminister nævnte Kolera. Det er naturligvis aldrig faldet mig ind, at jeg skulde have Lov til, om jeg